

Nordensvej 3, Taulov
DK - 7000 Fredericia

Axeltorv 3, Axelborg
DK - 1609 København V

Tlf. +45 70 10 40 40
Fax. +45 75 45 19 28

mail@dkfisk.dk
www.dkfisk.dk

Bemærkninger til ”Bekendtgørelse om fiskeri og fredningsbælter omkring Sjælland”

6. september 2019

Herunder findes kommentarer fra Danmarks Fiskeriforening PO, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Fritidsfiskerforbund og Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark.

Vedr. §5

Hørby Sørende 03-36, Svinninge Audebo kanalen 03-37, Sidinge Fjords nordkanal 03-40 har ingen naturlige ørredbestande men der udsættes smolt. Der forefindes sluser ved alle de nævnte vandløb, der gør det meget svært for ørred at trække tilbage i vandløbene. Kanalerne er at betegne som mudder grøfter hvor gydning ikke vil kunne finde sted. Derfor kan det ikke accepteres at der etableres fredningsbælter omkring disse kanaler.

Disse vandløb er menneskeskabte afvandingskanaler, som man ved udsætninger forsøger at gøre til kunstigt, skabte ørredvande. Stor respekt for dette arbejde, men vi kan ikke tiltræde, at det skal give begrænsninger for erhvervsfiskerne fangstmuligheder af fx rejer, ål og fladfisk.

Vedr. §6 stk. 2

Det bemærkes, at fiskeri med stang nu er undtaget, mens fiskeri med garn fortsat skal være omfattet af fredningsbæltet. Formålet med fredningsbæltet er angiveligt at beskytte havørredbestanden og optrækket af denne til Tuse Å systemet.

Derfor må det være oplagt at fokusere på redskaber og fangstområder, hvor en fredning har en påviselig effekt. Det anerkendes at den generelle 100 meters fredningszone (garnfri zone) tillige med 500 meters fredningsbæltet ved Tuse Ås udløb har en begrænsende effekt på ørredfiskeri også i Holbæk Fjord.

Derimod er effekten overordentlig tvivlsom, når det drejer sig om forbuddet med fiskeri med skrubbegarn (mindstemaskemål på 130 mm helmaske og max. garnhøjde på 150 cm) i den øvrige del af fredningsbæltet.

I perioder er der en pæn skrubbebestand i Holbæk fjord. Fiskene er i sæsonen af god spisekvalitet og efterspurgt af såvel lokale fiskehandlere som private fiskeelskere. Både erhvervsfiskere og fritidsfiskere har derfor stor interesse i og fornøjelse af at forsøge at udnytte denne ressource på et bæredygtigt grundlag.

Enhver, der har stiftet seriøst bekendtskab med skrubbefiskeri med nedgarn, vil kunne anerkende udsagnet om, at der ved dette fiskeri kun helt undtagelsesvis fanges havørreder. Hvis formålet er at beskytte ørredbestanden, giver det således ingen mening at opretholde forbuddet mod fiskeri med skrubbegarn i Holbæk inderfjord. Derimod fratager det de lokale fiskere muligheden for lokalt at fange en ret frisk fisk til glæde for de lokale forbrugere.

Vi opfordrer derfor til, at fiskeri med skrubbegarn friholdes fra fredningsbæltet i Holbæk fjord nævnt i §6.

I hvilket omfang tilladelse til stangfiskeri i fredningsbæltet vil påvirke ørredbestanden, kan vi ikke seriøst udtale os om. Vi må dog konstatere, at det vil have karakter af fredning af en enkelt interessegruppe frem for en fredning af ørredbestanden.

Vedr. §6 stk. 3 og 4

Kan med fordel udgå idet det allerede er dækket af den generelle "Bekendtgørelse om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand." §24 stk. 1 og 2. Erhvervsfiskeri og bierhvervsfiskeri skal ikke reguleres.

Vedr. §16

Der eksisterer ikke det nødvendige videnskabelige grundlag for at etablere, eller i det hele taget foreslå et fredningsbælte ved indløbet til Præstø fjord. Området er svært tilgængeligt og er derved allerede ved beliggenheden beskyttet. Det kan ikke accepteres at der laves reguleringer/begrænsninger uden et videnskabeligt dokumenteret grundlag.

Bekendtgørelse nr. 235 af 10/03/2015 (Geddebekendtgørelsen)

Geddebekendtgørelsen skal ikke indskrives i Sjællandsbekendtgørelsen, da der her er tale om en tidsbegrænset bekendtgørelse der skal ophøre 1. juni 2020.

Bemærkninger til "Bekendtgørelse om fiskeri og fredningsbælter omkring Lolland, Falster og Møn"

Vedr. §2

Vandløbet Landsledgrøft der er tilføjet med fredningsbælte på 500 meter, vil lukke rusefiskeriet efter ål i Stegenor, samt begrænse

lystfiskeriet efter gedder. Fiskerier der ikke fanger eller bifanger havørred skal ikke begrænses i området. Alternativt kan der oprettes et bælte på 50 meter.

Vandløbet Nyhåndsbæk er i store perioder af året ikke vandførende. Historiske bundgarn er placeret indenfor den påtænkte fredningszone. Bundgarnsfiskerne har ikke oplevet ørred i bundgarnene i dette område, hvilket må formodes at hænge sammen med at der kun meget sjældent forekommer ørred i bækken. Da åen ikke er tilgængelig i store perioder at året da udløbet sander til skal bækken ikke omfattes af en fredningszone.

Vedr. §3

Halvårlige fredningen skal kun indføres, hvis det er videnskabeligt dokumenteret at der gyder havørred i bækkene.

Vedr. §5

Særfredningen der liggess op til kan under ingen omstændigheder accepteres (Der henvises desuden til høringssvar fra 2.marts 2015 sags.nr. : 14-7000-000083). Det anbefales i stedet at gennemfører fredningen i flaskehalsområdet af havnen mellem linjer mellem 54°59,07N-012°16'72Ø og til 54°59,02N-012°16,63Ø og derefter ind til linjen mellem positionerne 54°58,87N-012°17,11Ø og til 54°58,83N-012°17,07Ø. Der videnskabeligt vil give mest mening. Alt fiskeri forbydes i dette område af havnen.

Vedr. §7

Der er ingen videnskabelig dokumentation for fredningsbæltet. Hvis der på trods af dette ønskes at gennemfører en fredning skal åle redskaber ikke omfattes.

Generelle bemærkninger:

- Baglimit: Skal kun anvendes hvis der findes videnskabelige holdbare argumenter. Hvis baglimit anvendes, skal der indføres en klar regel om at fiskeriet indstilles når grænsen er nået.
- Det skal i videst muligt omfang undgås at der laves særbestemmelser for enkelte lokalområder. De almindelige reguleringer skal anvendes mest muligt. Komplicerede regler mindsker i meget høj grad interessen for lyst og fritidsfiskeri.
- Alle reguleringer af fiskeriet skal være baseret på videnskabelig dokumentation af såvel behovet for regulering som af den forventede virkning af reguleringen.
- Hvor der måtte være dokumenteret behov for at indføre begrænsninger af "ørredgarn" bør dette følge de generelle

bestemmelser i Bekendtgørelse om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand..” § 24 stk 2. Det vil sige at maskestørrelser under 100mm og over 130 mm er tilladt. Derved sikres at fiskeri efter sild, markrel og fladfisk kan foregå samtidig med at ørredfangst undgås.

Danmarks Sportsfiskerforbund har offentliggjort sine ”Kommentarer til de to fiskeribekendtgørelser for Sjælland og Lolland-Falster” på DSFs hjemmeside. Kommentarerne indeholder en lang række meget vidtgående forslag til skade for undertegnede foreningers medlemmer, som ikke har været drøftet på de to interessentmøder d. 19 januar 2017 og d 27. marts 2019. Derfor finder undertegnede foreninger anledning til at kommentere på dette oplæg.

Kommentar til Sportsfiskerforbundets ” Kommentarer til de to fiskeribekendtgørelser for Sjælland og Lolland-Falster”

De restriktioner der ønskes indført for garnfiskeriet er for størstedelen baseret på holdninger og anekdoter imod garnfiskeri og baserer sig ikke på videnskabelig dokumentation eller fangstrapporter fra bl.a. DTU Aquas nøglefiskerprojekter.

Vi ser med stor bekymring på, at Sportfiskerforbundet ønsker rusefiskeri forbudt i hele Holbæk fjord, Tempelkrogen og Lammefjorden i perioden 1/3 til 15/5.

Rusefiskeri er den væsentligste fiskeriform for det tilbageværende erhvervsfiskeri i disse fjordområder. Særligt rejefiskeriet i de tidlige forårsmåneder er af betydning og vil blive hårdt ramt, hvis dette forslag gennemføres.

Vi kan derfor på ingen måde acceptere forslaget, der tilmed angiveligt kun baserer sig på formodninger fra sportsfiskerside. I rejefiskeriet forekommer der lejlighedsvis fangst af smolt, men kun i meget begrænset omfang, hvilket tillader genudsætning af levedygtige individer. Fangsten af smolt begrænses bl.a. af, der i vid udstrækning anvendes tætmasket spærrenet, der tjener til at holde krabber og gopler ude af ruserne. Fangsten af smolt har et så marginalt omfang, at det ikke vil kunne begrunde et forbud, der derimod vil fritage de lokale fiskere mulighed for at levere en eftertragtet vare til både det lokale og nationale marked, der i vid udstrækning efterspørger den anerkendte ”Holbækreje”

Den nuværende regulering i Holbæk fjord, tilgodeser både fiskebestand og lyst- fritids og erhvervsfiskerne. Denne regulering er hensigtsmæssig og virker – den bør ikke ændres.

Forslaget mod totalt garnforbud i hele Holbæk Fjord kan derfor på ingen måde accepteres!

Forslagene En daglig begrænsning på et antal havørreder pr dag er alene baseret på holdninger og gisninger om bestandens bæredygtighed og det kan ikke dokumenteres hvorfor netop de foreslåede antal skulle være påkrævet for at beskytte en evt. truet bestand.

Der foreslås særlige skrubbegarn på maksimalt 120cm. Der findes ingen undersøgelser der påviser, at en reducere af garnhøjden for bundsatte skrubbegarn fra de generelle 150 cm til 120cm skulle have en gavnlige effekt på ørredbestanden. Det samme gælder reduceret flydevne.

Den foreslåede min vanddybde for skrubbegarn – 3 meter – er ikke acceptabel, da fjordens bund er meget afvekslende i dybden og mange gode skrubbe fangstpladser ligger på lavere vand end 3 meter. I forvejen er det forbudt at sætte skrubbegarn tættere på land end 100 meter og vi mener, at dette forbud tilgodeser de kystnære ørreder på lavt vand.

Lovligt satte skrubbegarn har en maskestørrelse på mindst 130mm. Antallet af ørreder der går i disse garn er meget begrænset og DTU AQUAs undersøgelser bekræfter dette.

Lammefjord og Sidinge fjord foreslås friholdes fra nedgarn bortset fra særlige skrubbegarn. Dette vil stoppe alt rekreativt og traditionsbundet silde- og makrelfiskeri i området og være en alvorlig indgriben i fritidsfiskernes muligheder – samtidig med, at der ikke er belæg for at antage, at det vil have en gavnlige effekt for andre fiskearter.

Vi anbefaler at de eksisterende fredninger og reguleringer for garn- og rusefiskeri i Isefjorden bibeholdes. De har fungeret fint, mængden og diversiteten af fisk i fjordene er stor og alene det beviser, at reglerne fungerer.

Der er indgået en aftale mellem interessenterne herunder DSF, om et fælles forslag til reguleringer i Roskilde Fjord. Dette forslag støtter vi, men kan naturligvis ikke acceptere at der så kommer yderligere forslag som begrænsninger i Sandartfiskeriet.

Der foreslås vidtgående begrænsninger af fiskeriet i Præstø Fjord. Der fanges meget få havørreder i lovligt satte garn på Præstø Fjord, vi har et fornuftigt fiskeri af skrubber på det dybe vand på fjorden samt i Fakse Bugt, det vil være altødelæggende at blive yderligere begrænset i det, så har vi intet garnfiskeri tilbage.

Vi kan ikke acceptere flere begrænsninger hvor fiskeriet med garn bliver begrænset, og lystfiskerne begunstiget. Redskabsfiskeri er lige så rekreativt som stangfiskernes, det er ved dette fiskeri mange pensionister finder gode muligheder for at nyde livet på fjorden. Der

foreslås flere steder forbud mod at hjemtage fisk over en vis størrelse, såkaldte "vinduesmål". Der foreligger ingen videnskabelig dokumentation for at dette gavner fiskebestandene. Vinduesmål er en amerikansk opfindelse, som alene har til formål at give mulighed for at flere lystfiskere kan "lege med" de samme store fisk. Det hævdes at "det sikres, at en større del af de store og hurtigt voksende individer overlever. Dette er ikke videnskabeligt dokumenteret. Hvis det havde været rigtigt, ville der være tale om genetisk manipulation af de naturlige bestande, hvilket ville være helt uforvarligt.

Undertegnede foreninger kan ikke acceptere "vinduesmål"

Danmarks Fiskeriforening PO - DFPO

Dansk Amatørfiskerforening – DAFF

Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark – FFD

Dansk Fritidsfiskerforbund – DFF

Nedenstående findes desuden kommentar fra Isefjordens Fiskeriforening, der i meget høj grad afspejler de fleste lokale fiskeres holdninger, hvorfor vi vedlægger hele svaret fra dem.

Danmarks Sportsfiskerforbund har som oplæg til de to fiskeribekendtgørelser for Sjælland og Lolland-Falster pr. 17.6. 2019 udsendt et stærkt restriktivt papir, med en række forslag, der tilsyneladende har til hensigt at begrænse alt fiskeri i de sjællandske fjorde og i særdeleshed i Isefjord- og Roskilde Fjord, men med den underliggende dagsorden, at disse begrænsninger alene skal komme sportsfiskerne til gode, mens alt andet fiskeri med garn og ruser i praksis vil blive umuliggjort under en argumentation, der på overfladen skulle gavne fjordens fauna., hvilket imidlertid ikke er tilfældet. Samtlige forslag fra Danmarks Sportsfiskerforbund tilstræber derimod ensidigt at fremme stangfiskeriet efter havørred, hvilket naturligvis ikke er overraskende. Det ubehagelige og overraskende i papiret, er til gengæld intolerancen og den manglende accept overfor andre interessenters andel af fiskeriet i isefjordsområdet.

Det er karakteristisk, at samtlige forslag fra Danmarks Sportsfiskerforbund ensidigt vil ramme det fiskeri, der udøves af erhvervs- bierhvervsfiskere og af fritidsfiskere, hvor der fiskes med garn og ruser, mens de restriktioner, der rammer udøvere af sportsfiskeri alene, gælder fangstbegrænsninger, hvor man eksempelvis indstiller, at man højst må hjemtage 2 eller 3 ørreder. Man kan så spørge, hvorledes det skal kunne kontrolleres i

praksis. Det betyder, at samtlige forslag som hovedvirkning vil betyde at fiskeriet i Isefjordsområdet ensidigt reserveres til stangfiskere og disses hovedorganisation Danmarks Sportsfiskerforbund. Det siger sig selv at en sådan fremgangsmåde principielt er i strid med enhver form for normal retsbevidsthed og demokratisk adfærd i det danske samfund., og det må være hinsides enhver rimelighed at en interesseorganisation i praksis kan skaffe sig eneret eller privilegium på dansk kystfiskeri. Argumentationsmæssigt søger man at dække sig ind ved to former for argumentation:

1. En postuleret argumentation der bygger på en miljømæssig argumentation, hvor hovedpåstanden er, at for ringe et antal smolt når at blive til voksne fisk, og at garn og rusefiskeriet er skyld heri.
2. En mere vag såkaldt socioøkonomisk argumentation, der alene består i en række forventninger og påstande om det økonomiske potentiale, der kunne ligge i en udbygget fisketurisme, den sidste form for argumentation er især fremført ganske smart af lobbyorganisationen Fishing Zealand, men det er udelukkende varm luft beregnet for politikere ører. Hvad man derimod kan pege på som en kendsgerning, er det forhold, at sommerhusejere omkring Isefjorden ganske hyppigt er fritidsfiskere, og at motivationen for at købe sommerhus ved Isefjorden har været muligheden for at fiske med garn og ruser. At sommerhusejerne samtidig indgår i en nær - lad os da bare kalde det –selv om det lyder prætentivt overakademisk: – "socioøkonomisk forbindelse" med lokalområdet er ikke blot en mulighed, men til forskel for argumentationen i sportsfiskerforbundets papir en rå kendsgerning, hvilket omsætningen i lokalområdernes forretninger beviser. Forhold som lokalpolitikere burde tage i nøje betragtning.

Fælles for begge argumentationskæder er imidlertid, at der ikke fremføres nogen form for videnskabelig biologisk eller i det sidste tilfælde nogen form for økonomisk dokumentation for de fremførte påstande og planer.

Med hensyn til de sidste henvisninger til fisketurismens muligheder skulle man måske erindre om, at erhvervsfiskere, bierhvervsfiskere samt fritidsfiskere er baseret lokalt i isefjordsområdet, ligesom de pågældende også som bofaste og boligejere er skatteydere og beboere i området, hvilket gør det berettiget politisk at lægge vægt på disse gruppers ret og adgang til at udøve et fiskeri, der i umindelige tider er en del af en levende kultur, frem for en at lefle for luftige begreber som fisketurisme og andre former for invasivt sportsfiskeri. At der heldigvis er en stigende forståelse, for den enestående kultur, som det traditionelle fjordfiskeri udgør, vidner det nyligt grundlagte Holbæk Kystlivcenter om. Kystlivscenteret vil sprede viden om det traditionelle fiskeri i Isefjorden og vil derved bidrage til at Isefjorden ikke omdannes til en slags "sportsfiskeriets golfbane" eller et put and take vand.

I det efterfølgende skal jeg kommentere nogle af de konkrete forslag, som Danmarks Sportsfiskerforbund søger at fremme med sit reguleringsforslag, der fremsættes med hensyn til Holbæk Fjord og Isefjorden, som er de områder jeg kender bedst.

Her foreslås det, at Reje- og åleruser kun skal være tilladt fra den 15.5. – 1. 3. Denne voldsomme indskrænkning, der først og fremmest vil ramme rejefiskeriet i marts april til midten i maj begrundes på følgende måde, der i øvrigt er karakteristisk for forbundets papir:

”Der er **en formodning om**, at de mange ruser betyder, at smoltene ikke formår at svømme ud af de indre dele af fjorden. Reglen skal gælde i hele Holbæk Fjord, hele Tempelkrogen og hele Lammefjorden.”(Side 9)

Min fremhævelse i fed: Jeg skal understrege, at jeg finder uacceptabelt at foreslå en så drakonisk eller rigid regel blot på basis af **en formodning**. Lidt faktuel oplysning om rejefiskeriet er derfor på sin plads:

3. rejegarn er forsynet med rader, der leder rejerne ind i selve rejerusen. Disse rader er flyderader med en maskestørrelse på 10mm og i en garntykkelse med garn nr. 3. Selve rejerusen er ved indgangen forsynet med et spærrenet på 16 eller 18 mm til at holde uønskede fangster af ål, krabber og gopler ud. Det betyder, at maskestørrelse samt garntykkelse forhindrer, at smolt kan hænge fast i garnet, de mindre smolt, der måtte passere spærregarnet i rejrusen frisættes sammen med alle andre arter af småfisk end de rejer, som er målet med fiskeriet. Desuden skal det præciseres, at rusefiskeriet med spærregarnet efter rejer er et ekstremt skånsomt fiskeri, der hverken levner plads for krabbeangreb eller skarvangreb. I øvrigt er det kun yderst sjældent at undertegnede har smolt i reje- eller åleruser.
Sluttelig må det desuden præciseres, at rejefiskeriet i Holbæk Fjord er et kommercielt bæredygtigt fiskeri, der netop er af største betydning fra begyndelsen af marts måned og sommeren ud. Vi forbeholder os derfor ret til at rejse erstatning for tabte indtægter og for tabte investeringer i redskaber og både til dette fiskeri, såfremt dette på et så skammeligt løst skøn dårligt underbyggede krav mod forventning skulle nyde fremme.

Frem for at gisne eller formode og måske lede efter sydebukken i erhvervs- eller fritidsfiskeriet, skulle man måske undersøge, om smoltene ikke slet og ret ædes af den stigende overflod af skarver og i perioder også af sæler, der navnlig i forårsmånederne er almindelige i fjorden. På samme måde kunne det måske tænkes, at den betonspærring, der ligger i sluseanlægget ved Tuse Ås udmunding kunne være en forhindring både for ørredernes vandring og for smoltens færden. Samtidig kan man ikke se bort fra, at den voldsomme forurening, der ved en landbrugsmæssig uagtsomhed eller uheld ramte Tuse Å, kan have medført en ringe forekomst af smolt. Det ville være konstruktivt, hvis samtlige interesseorganisationer kunne enes om at vedtage en effektiv plan til regulering af skarvbestanden i Isefjorden.

I Sportsfiskerforbundets papir stilles der yderligere krav om, at garnfiskeri efter skrubber forvises til vanddybder på over tre meter. Ligesom man har den opfattelse af skrubbegarn, kun må være 1,20 m høje. Dette krav underbygges kun med ønsket om at skåne ørredfiskeriet - I virkeligheden skal kravet ses som en yderligere indskrænkning af erhvervsfiskeres og fritidsfiskernes muligheder, ligesom det skal forstås som en skærpelse af den 100 meter grænse, der i forvejen findes med hensyn til placering af nedgarn.

I virkeligheden er den underliggende dagsorden en ensidig reservation af en større andel af søterritoriet alene til sportsfiskeriet, hvilket selvsagt er urimeligt og uden nogen saglighed.

Hvis kravet er alvorligt ment, ville undertegnede finde det klædeligt om sportsfiskerorganisationen selv gav det bedste eksempel, f.eks. ved at forbyde sine

medlemmer at fiske i Waders eller i flyde ringe, herved ville 100 meter reglen til en vis grad også komme til at gælde for sportsfiskere.

Endelig har det forbavset mig, at der finder smoltudsætninger sted i munden af lammefjordskanalerne, idet disse vandløb, som kunstigt anlagte mig bekendt ikke er eller kan klassificeres som ørredvandløb. Smoltene går muligvis forsættigt til spilte ved denne fremgangsmåde, men bruges ikke desto mindre som argumentation for yderligere begrænsninger af erhvervs- og fritidsfiskeriet i Lammefjorden. Taktisk hykleri?

Mens vi taler om regler: I henhold til saltvandsfiskeriloven eksisterer der som bekendt bestemte regler med hensyn til sideafstand i forhold til faste bundgarnspladser for rejegarn og ålebundgarn. Pladser som er lovligt tildelt via Fiskeridirektoratet. Det er min erfaring, at sportsfiskere enten i uvidenhed eller mod bedre viden ikke overholder sideafstanden til mine rejebundgarn på Bognæs. Jeg har tilmed i flere tilfælde måttet konstatere, at raderne til mine rejebundgarn er blevet løsnet, at rejebundgarn er blevet skåret i stykker og smidt op på land. De sidste tilfælde er blevet politianmeldt, samt offentliggjort på nettet. Jeg kan naturligvis **endnu ikke** bevise, at der står sportsfiskere bag disse hændelser, men jeg kan konstatere, at jeg er blevet antastet med chikanerende tilråb fra sportsfiskere de samme steder, når jeg har røgtet mine ruser. De pågældende er så blevet gjort opmærksomme på deres uberettigede adfærd, men alt i alt oplever jeg og mine kolleger en grovere og grovere adfærd fra sportsfiskerside. Fiskerikontrollen har let ved at kontrollere erhvervs- og fritidsfiskeres overholdelse af reglerne, jeg kunne godt ønske mig at kontrollen blev mere effektiv i forbindelse med overholdelse af de regler der gælder med hensyn til sideafstand for rejeruser og ålebundgarn, nogle besøg på land på Bognæsdynten ville være velkomne.